

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **Doc. JUDr. E. H., CSc.**, bývajúceho v B., zastúpeného JUDr. Milanom Fulcom, advokátom so sídlom v Bratislave, Živnostenská 2, proti žalovanému **Hlavnému mestu Slovenskej republiky Bratislava**, so sídlom Primaciálne námestie 1, za účasti **P. K.**, bývajúceho v B., zastúpeného Advokátskou kanceláriou Chabadová, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pri starej prachárni 13, v mene ktorej vykonáva advokáciu ako konateľka advokátka Mgr. Ľubica Pavelková Chabadová, ako vedľajšieho účastníka na strane žalovaného, **o určenie predkupného práva k spoluvlastníckemu podielu**, vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp.zn. 10 C 109/2012, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 28. septembra 2012 sp.zn. 9 NcC 53/2012, 9 Co 464/2012 a 9 Co 465/2012 takto

r o z h o d o l :

Dovolacie konanie proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 28. septembra 2012 sp.zn. 9 NcC 53/2012, 9 Co 464/2012, 9 Co 465/2012, vo výroku, ktorým bola sudkyňa Okresného súdu Bratislava I JUDr. Dana Káčerová vylúčená z prejednávania a rozhodovania veci vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp.zn. 10 C 109/2012, **z a s t a v u j e .**

Dovolanie vo zvyšných častiach **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Bratislave označeným uznesením vylúčil sudkyňu Okresného súdu Bratislava I JUDr. Danu Káčerovú z prejednávania a rozhodovania veci vedenej na Okresnom súde Bratislava I (ďalej aj „súd prvého stupňa“) pod sp.zn. 10 C 109/2012, v druhom výroku napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa z 29. mája 2012 č. k. 10 C 109/2012-20 v spojení s opravným uznesením zo 4. júna 2012 č.k. 10 C 109/2012-23 zmenil tak, že návrh žalobcu na nariadenie predbežného opatrenia zamietol a v treťom výroku uznesenie súdu prvého stupňa zo dňa 24. júla 2012 č.k. 10 C 109/2012-68 o pripustení vstupu vedľajšieho účastníka

potvrdil. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že okolnosti podania predmetnej žaloby na súd svedčia tomu, že systém náhodného pridelovania vecí sudcovi bol v danom prípade obídenny, a to spôsobom, ktorý vzbudzuje dojem, že si žalobca sudcu „vybral“, a preto v záujme vylúčenia akýchkoľvek pochybností o objektivite súdu v konaní sa javilo ako vhodné sudkyňu vylúčiť z prejednávania rozhodovania veci. V časti týkajúcej sa predbežného opatrenia dospel k záveru, že nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy ako jednej zo zákonných požiadaviek nariadenia predbežného opatrenia (z dôvodu potreby dočasnej úpravy pomerov) žalobca neosvedčil a návrh na nariadenie predbežného opatrenia je preto nedôvodný. V ďalšej časti, ktorá sa týkala prípustnosti vedľajšieho účastníctva P. K., krajský súd uviedol, že tento má právny záujem na výsledku veci v zmysle ustanovenia § 93 ods. 1 O.s.p., keďže je jedným z podielových spoluvlastníkov predmetnej veci, má predkupné právo, ktoré si uplatnil a rozhodnutím môže byť nepochybne dotknutý na svojich právach a povinnostiach.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podal dovolanie žalobca. Navrhol uznesenie odvolacieho súdu zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie. Dovolanie odôvodnil dovolacím dôvodom vyplývajúcim z ustanovenia § 237 písm. f/ O.s.p., t.j. odňatím možnosti konať pred súdom. Dôvody bližšie rozviedol vo vzťahu k jednotlivým výrokom uznesenia odvolacieho súdu. Uviedol, že krajský súd pochybil, keď rozhodol o námietke zaujatosti, napriek tomu, že ešte nebola právoplatne vyriešená otázka prípustnosti vedľajšieho účastníctva osoby, ktorá námietku zaujatosti podala, a že v tejto časti je rozhodnutie odvolacieho súdu nepreskúmateľné. Nedostatky odôvodnenia a nepreskúmateľnosť namietal i voči ďalším častiam rozhodnutia odvolacieho súdu.

Žalovaný vo vyjadrení k dovolaniu žiadal, aby dovolaniu žalobcu nebolo vyhovené.

Vedľajší účastník na strane žalovaného navrhol tento mimoriadny opravný prostriedok zamietnuť a priznať mu náhradu trov dovolacieho konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), skúmal bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.), či dovolaním napadnuté uznesenie krajského súdu je spôsobilým predmetom tohto opravného prostriedku. Osobitne sa touto spôsobilosťou zaoberal vo vzťahu k výroku napadnutého uznesenia, ktorým bolo rozhodnuté o vylúčení

sudkyne Okresného súdu Bratislava I JUDr. Dany Káčerovej z prejednávania a rozhodovania veci.

Podľa § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

Podľa § 10a ods. 1, 2 O.s.p. o dovolaniach proti rozhodnutiam krajských súdov ako odvolacích súdov rozhoduje Najvyšší súd Slovenskej republiky a o dovolaniach proti rozhodnutiam Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako odvolacieho súdu rozhoduje iný senát tohto súdu.

Podľa § 16 ods. 1 tretia a štvrtá veta O.s.p. o tom, či je sudca vylúčený, rozhodne do desiatich dní od predloženia veci nadriadený súd v senáte; touto lehotou nie je viazaný, ak rozhoduje zároveň o odvolaní. O vylúčení sudcov Najvyššieho súdu Slovenskej republiky rozhodne do desiatich dní iný senát tohto súdu.

V zmysle citovaného ustanovenia § 236 ods. 1 O.s.p. možno dovolaním napadnúť len právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, teda súdu inštančného (rozhodujúceho v inštančnom postupe, t.j. o opravnom prostriedku – odvolaní). Pokiaľ dovolanie smeruje proti rozhodnutiu krajského súdu, ktorý nerozhodoval ako inštančný súd, nie sú splnené podmienky konania pred dovolacím súdom. O vylúčení alebo nevylúčení sudcov okresného súdu z prejednávania a rozhodovania veci nerozhoduje krajský súd v inštančnom postupe, ale ako nadriadený súd. Takéto jeho rozhodnutie teda nie je rozhodnutím odvolacieho súdu. Dovolanie proti nemu je preto vylúčené a Občiansky súdny poriadok ani neupravuje funkčnú príslušnosť Najvyššieho súdu na jeho prejednanie.

Chýbajúca funkčná príslušnosť ktoréhokoľvek súdu na prejednanie určitej veci, ktorá inak do právomoci súdu patrí, predstavuje neodstrániteľný nedostatok podmienky konania. Najvyšší súd preto konanie o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 28. septembra 2012 sp.zn. 9 NcC 53/2012, 9 Co 464/2012 a 9 Co 465/2012 vo výroku, ktorým bola sudkyňa Okresného súdu Bratislava I JUDr. Dana Káčerová. vylúčená z prejednávania a rozhodovania veci, zastavil (§ 104 ods. 1 v spojení s § 243c O.s.p.) bez toho, že by mohla byť preskúmaná vecná správnosť napadnutého rozhodnutia.

Najvyšší súd ďalej skúmal, či napadnuté rozhodnutie vo zvyšných častiach (v druhom zmeňujúcom výroku a v treťom potvrdzujúcom výroku) napĺňa znaky rozhodnutia, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 236 a nasl. O.s.p.), a bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie proti druhému a tretiemu výroku uznesenia krajského súdu nie je prípustné.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.). Podmienky prípustnosti dovolania proti uzneseniu odvolacieho súdu sú upravené v ustanoveniach § 237 a 239 O.s.p.

V prejednávanej veci smeruje dovolanie proti uzneseniu. Dovolanie proti uzneseniu je prípustné, ak je ním napadnuté zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 písm. a/ O.s.p.) alebo ak odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm. b/ veta prvá O.s.p.). Podľa § 239 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Ako je však výslovne uvedené v § 239 ods. 3 O.s.p., ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak ide o uznesenie o príslušnosti, predbežnom opatrení, poriadkovej pokute, o znalcovskom, tlmočnom, o odmietnutí návrhu na zabezpečenie predmetu dôkazu vo veciach týkajúcich sa práva duševného vlastníctva a o trovách konania, ako aj o tých uzneseniach vo veciach upravených Zákonom o rodine, v ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením.

V prejednávanej veci je dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu o predbežnom opatrení (2. výrok), ktoré vykazuje znaky jedného z rozhodnutí taxatívne vymenovaných vo vyššie citovanom ustanovení § 239 ods. 3 O.s.p., kde dovolanie nie je prípustné bez ohľadu na spôsob rozhodnutia odvolacieho súdu. Prípustnosť dovolania žalobcu proti druhému výroku napadnutého uznesenia je preto v zmysle ustanovenia § 239 ods. 3 O.s.p. vylúčená.

Prípustnosť dovolania proti tretiemu výroku o potvrdení uznesenia súdu prvého stupňa o pripustení vstupu vedľajšieho účastníka podľa § 239 O.s.p. v predmetnej veci taktiež neprichádza do úvahy. Nejde totiž o zmeňujúce a ani o potvrdzujúce uznesenie odvolacieho súdu vykazujúce znaky vyplývajúce z § 239 ods. 2 O.s.p.

Dovolací súd ďalej preskúmal prípustnosť dovolania aj z hľadísk uvedených pod písmenami a/ až g/ ustanovenia § 237 O.s.p., pričom nezistil existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v tomto zákonom ustanovení. Nezistil ani vadu konania vyplývajúcu z § 237 písm. f/ O.s.p., na ktorú poukazoval žalobca a ktorá mala spočívať v nedostatočnom odôvodnení rozhodnutia odvolacieho súdu v časti týkajúcej sa druhého a tretieho výroku.

V zmysle § 237 písm. f) O.s.p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak sa účastníkovi konania postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom. Odňatím možnosti konať pred súdom sa pritom rozumie postup súdu, ktorým znemožnil účastníkovi konania realizáciu tých procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok dáva (napr. právo zúčastniť sa pojednávania, robiť prednesy, navrhovať dôkazy, vyjadrovať sa k vykonaným dôkazom, vykonávať svoje práva a povinnosti prostredníctvom zvoleného zástupcu, namietat' v opravnom prostriedku správnosť skutkových a právnych záverov súdu prvého stupňa, právo na presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia, a pod.).

Podľa názoru odvolacieho súdu rozhodnutie odvolacieho súdu zodpovedá požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutí. V odôvodnení svojho rozhodnutia odvolací súd s prihliadnutím na povahu odvolaní napadnutých prvostupňových uznesení dostatočne jasne a presvedčivo vysvetlil svoje úvahy, ktorými sa riadil pri posudzovaní splnenia procesných podmienok pre nariadenie predbežného opatrenia a pre pripustenie vstupu vedľajšieho účastníka do konania na strane žalovaného. Z odôvodnenia jeho uznesenia nevyplýva jednostrannosť, ani taká aplikácia príslušných ustanovení O.s.p., ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu. Závery odvolacieho súdu nie sú v danom prípade zjavne neodôvodnené a nezlučiteľné s čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, preto odôvodnenie jeho rozhodnutia ako celok spĺňa parametre zákonného odôvodnenia (§ 157 ods. 2 O.s.p.). Za porušenie základného práva zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky v žiadnom prípade nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv žalobcu.

So zreteľom na uvedené dovolací súd dovolanie žalobcu podľa § 218 ods. 1 písm. c) O.s.p. v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p. ako neprípustné odmietol.

Keďže základné konanie o uplatnenom nároku pokračuje, o trovách dovolacieho konania rozhodne súd prvého stupňa v rozhodnutí v merite veci.

Toto uznesenie bolo prijaté senátom pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 21. augusta 2013

JUDr. Rudolf Č i r ě, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová